

Čj. UOOU-07180/14-12

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 24. listopadu 2014 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: spolek KLUB 213, se sídlem Košík 91, 289 35 Košík, IČO: 26652986, v souvislosti se zveřejněním osobních údajů prostřednictvím webových stránek umístěných na internetové adrese www.k213.cz, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že v době od 8. června 2013 minimálně do 3. října 2014 uveřejnil bez jejich souhlasu na internetové adrese www.k213.cz/Reknu-Ti-jaka-jsi-matka článek obsahující osobní údaje 13 klientek ..., z čehož u 10 klientek (...) byly uvedeny osobní údaje v rozsahu jméno a příjmení spolu s informací, že jsou klientkami ..., a u 3 klientek (...) byly uvedeny osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a akademický titul spolu s informací, že jsou klientkami ...,

porušil povinnost stanovenou § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 20.000 Kč
(slovy dvacet tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s provozem webových stránek na internetové adrese www.k213.cz bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo účastníku řízení, spolku KLUB 213, doručeno dne 10. října 2014. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět doručený Úřadu pro ochranu osobních údajů dne 4. června 2014, který je součástí spisového materiálu a další skutečnosti zjištěné v průběhu prověřování tohoto podnětu.

Z veřejně dostupného registru domén dostupného na internetové adrese www.nic.cz vyplývá, že doménové jméno www.k213.cz je registrováno na organizaci KLUB 213, se sídlem Košík 91, 289 35 Košík.

Správní orgán v průběhu prověřování podnětu dne 18. srpna 2014 zaslal ... žádost o podání vysvětlení sdělením, zda jsou v článku zveřejněném na internetové adrese www.k213.cz/Reknu-Ti-jaka-jsi-matka uvedeny osoby, které nejsou jejími klientkami, a o určení těchto osob.

... v reakci na žádost správního orgánu ze dne 8. října 2014 mimo jiné uvedla, že mimo ..., ... a ... jsou ostatní uvedené osoby jejími klientkami.

Dne 16. října 2014 se na odbor správních činností dostavil ..., předseda účastníka řízení (doloženo potvrzením práva předsedy jednat jménem sdružení ze dne 3. března 2014) a ..., jemuž byla plná moc udělena ústně předsedou sdružení, za účelem nahlédnutí do spisu správního řízení.

Při nahlížení do spisu správního řízení se zástupce účastníka řízení vyjádřil k předmětu řízení. Zástupce účastníka řízení k věci uvedl, že v oznámení stěžovatele ze dne 4. června 2014 je uvedeno, že účastník řízení uvádí dezinformace a jiná nepravdivá tvrzení ohledně ..., k tomuto zástupce účastníka uvedl, že samotný podnět je zavádějící a dezinformační a obsah uvedený na jeho stránkách je pravdivý. Podle názoru zástupce účastníka řízení v článku nejsou obsaženy žádné osobní údaje, dle kterých by bylo možné fyzickou osobu identifikovat. Při prostém nahlédnutí do seznamu občanů, který je na internetu rovněž dostupný zjistíme, že např. ... je v České republice cca 9500 a bez dalších údajů tj. rodného čísla, data narození a bydliště, nelze tyto osoby přesně identifikovat. Přesto, dle názoru zástupce účastníka řízení, i kdyby bylo možno tuto identifikaci provést, nebo se tyto osoby samy v seznamu poznaly, resp. v seznamu je identifikovali jejich příbuzní nebo známí, pak je nutno zdůraznit, že nad ochranou osobních údajů stojí obecný zájem, kterým je varovat veřejnost před osobami obecně nebezpečnými a organizovaným zločinem. Dle našich ověřených zkušeností osobnost ... naplňuje obě tato kritéria a je ve veřejném zájmu před ní veřejnost informovat a varovat, aby nedocházelo k dalším a dalším lidským a zejména dětským tragédiím, které ... a na ni navázané osoby dlouhodobě organizují. Podle zástupce účastníka řízení, lze tyto výsledky doložit

dlouhým seznamem poškozených dětí a jejich rodičů, kteří v důsledku působení ... utrpěly nebo trpí dlouhodobými zejména psychickými a společenskými újmami. O osobnosti ..., dle názoru zástupce účastníka řízení, svědčí, že proti ní bylo nebo v současnosti je vedeno 213 trestních oznámení nebo žalob na ochranu osobnosti, a to nejrůznějšími subjekty, včetně subjektů zahraničních. Její manžel, rovněž psycholog, byl, podle informací zástupce účastníka řízení, cca 10 let vězněn za pokus o vraždu, který spáchal v souvislosti s jeho psychologickou praxí a v souvislosti s praxí zmiňované Desítkám soudních jednání vedených proti ..., ať už trestních nebo civilních, byli (tj. zástupci účastníka řízení) osobně přítomni a dobře znají svědectví, jak poškozených, tak i mnohých zjevně nestranných svědků. Na základě těchto skutečností je, podle názoru zástupce účastníka řízení, zcela odůvodněný názor, že paní ... je osobou ohrožující veřejnou bezpečnost, zejména bezpečnost dětí, že je osobou vystavující na objednávku a za tučné honoráře prokazatelně křivé a zfalšované znalecké posudky a názory, a že v důsledku této její činnosti došlo k narušení zdravého vývoje desítek, možná i stovek dětí a zničení kariér jejich rodičů. Podle názoru zástupce účastníka řízení, je to osoba, která by ve zdravě fungující společnosti byla dávno internována a izolována, a to buď na uzavřeném oddělení psychiatrie, nebo ve věznicích nejvyššího typu. Je proto společensky vysoce žádoucí činností o této osobě, jejich skutcích a na ni napojených osobách, informovat co nejširší veřejnost a také se dožadovat nápravy a zásahu státních orgánů, které to mají v kompetenci.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení v době od 8. června 2013 minimálně do 3. října 2014 uveřejnil na internetové adrese www.k213.cz/Reknu-Ti-jaka-jsi-matka článek obsahující osobní údaje 13 klientek ..., z čehož u 10 klientek (...) byly uvedeny osobní údaje v rozsahu jméno a příjmení spolu s informací, že jsou klientkami ... a u 3 klientek (...) byly uvedeny osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a akademický titul spolu s informací, že jsou klientkami

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Údaje v rozsahu jméno, příjmení, akademický titul spolu s informací, že dotčené osoby jsou klientkami ..., tak jsou nepochybně osobními údaji, a to zejména s důrazem na skutečnost propojení klientek s určitou lékařkou. Proto je bez relevance argument účastníka řízení týkající se např. počtu výskytu ... v České republice.

Zpracováním osobních údajů se podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. rozumí jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace.

Správní orgán uvádí, že pokud se týká vymezení pojmu zpracování osobních údajů v uvedeném ustanovení jako systematicky prováděné operace (soustavy operací) a negativní výjimky z působnosti zákona č. 101/2000 Sb. obsažené v § 3 odst. 4

téhož zákona, která se vztahuje k nahodilému shromažďování osobních údajů (za podmínky, že tyto údaje nejsou dále zpracovávány), je třeba daná ustanovení vykládat ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „směrnice 95/46/ES“).

Zákon č. 101/2000 Sb. volí z hlediska své působnosti částečně odlišný přístup a kritéria než směrnice 95/46/ES, která vychází z rozlišení mezi zcela či částečně automatizovaným zpracováním (na takové zpracování se směrnice vztahuje vždy) a mezi neautomatizovaným zpracováním (na které se vztahuje pouze, jsou-li osobní údaje zařazeny nebo mají být zařazeny do rejstříku). Podle čl. 2 písm. b) uvedené směrnice je zpracováním jakýkoliv úkon nebo soubor úkonů, které jsou prováděny pomocí automatizovaných postupů či bez pomoci automatizovaných postupů.

Prvek systematickosti se přitom ve směrnici 95/46/ES nevyskytuje a je specifickým českého zákona č. 101/2000 Sb., přičemž zákonodárce se jeho uvedením snažil pravděpodobně vyrovnat se skutečností, že směrnice stanovuje svoji působnost v případě manuálních zpracování pouze na takové osobní údaje, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny. Uváděná systematickosti v § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. a § 3 písm. 4 téhož zákona stanoví negativní působnost zákona vážící se na podmínku nahodilosti shromažďování osobních údajů tak jsou výsledkem snahy zákonodárce o transpozici čl. 3 odst. 1 směrnice, který stanoví, že směrnice se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny. Význam prvku systematickosti je tedy třeba ve smyslu výše uvedeného chápat pouze u manuálních zpracování (tj. že osobní údaje v případě manuálního zpracování jsou nebo mají být zařazeny do rejstříku).

V případě automatizovaných, resp. částečně automatizovaných zpracování je prvek systematickosti (uspořádanosti) obsažen již v samotné povaze zpracování prostřednictvím automatizovaných postupů. Systematickosti je tedy ze své podstaty přímo vlastností takového zpracování. Seřazení, vyhledávání, kombinování apod. lze automatizovaně provést bez ohledu na to, zda jsou osobní údaje předem součástí nějakého utříděného rejstříku, souboru. To tedy znamená, že v souladu s cíli směrnice a z ní vyplývajícími povinnostmi členských států je v případě automatizovaných, resp. částečně automatizovaných zpracování třeba dospět k závěru, že se bude jednat vždy o systematické operace s osobními údaji, tj. prvek systematickosti není možno dále zkoumat ani posuzovat.

Pouze takovýto eurokonformní výklad zákona č. 101/2000 Sb. totiž zajišťuje, aby Česká republika splnila svou povinnost související s implementací předpisů Evropské unie, tedy zaručila, aby ochrana subjektů údajů a povinnosti správců byly srovnatelné s ostatními členskými státy.

K povaze zpracování osobních údajů prostřednictvím internetu a k aplikaci směrnice 95/46/ES, a tedy i zákona č. 101/2000 Sb., se ve výše uvedeném smyslu vyjádřil také Soudní dvůr Evropské unie v rozhodnutí ze dne 6. listopadu 2003, C-101/01 (Bodil Lindqvist), když v odpovědi na položené otázky uvedl, že uvádění informací na internetové stránce znamená dle současně používaných technických a počítačových postupů uložení této stránky na server a nezbytné úkony pro zpřístupnění této

stránky osobám, které se připojily na internet. Tyto úkony se přinejmenším zčásti provádějí automatizovaně. Dále uvedl, že úkon, který spočívá v tom, že se na internetové stránce odkáže na různé osoby, které jsou identifikovány buď svým jménem, nebo jinými prostředky, například telefonním číslem nebo údaji o pracovních poměrech a zálibách je „zcela nebo částečně automatizovaným zpracováním osobních údajů“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 95/46/ES. Dále pak Soudní dvůr Evropské unie uvedl, že na výše uvedené zpracování osobních údajů se nevztahuje žádná z výjimek obsažených v čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES.

K výše uvedenému správní orgán shrnuje, že Soudní dvůr Evropské unie se jednoznačně vyjádřil v tom smyslu, že za zpracování osobních údajů je třeba považovat uvádění osobních údajů na internetové stránce, přičemž se jedná přinejmenším o zčásti automatizované zpracování osobních údajů ve smyslu směrnice 95/46/ES. Tento výklad je přitom závazný jak pro správní orgán, tak pro správní soudy. Jak bylo uvedeno výše, v případě automatizovaných, resp. částečně automatizovaných zpracování se vždy jedná o systematické operace s osobními údaji, tj. prvek systematickosti není možno dále zkoumat ani posuzovat, a to ani ve vztahu k určení správce osobních údajů. Ke zveřejnění osobních údajů účastníkem řízení došlo prostřednictvím zveřejnění jmen, příjmení, akademických titulů spolu s informací, že osoby jsou klientkami ..., na jeho webových stránkách, jedná se tedy (ve smyslu výše uvedeného názoru Soudního dvora Evropské unie, resp. ve smyslu směrnice 95/46/ES) o formu automatizovaného zpracování.

Ve vztahu k § 3 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. správní orgán taktéž uvádí, že v daném případě se nemohlo jednat o nahodilé zpracování ve smyslu tohoto ustanovení, jelikož nebyla splněna podmínka, že dané údaje nejsou dále zpracovávány (tj. byly přinejmenším zveřejněny).

Správce osobních údajů je ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. V daném případě účastník řízení stanovil účel zpracování získaných osobních údajů (informování o matkách, které, dle jeho názoru, nemají rády své děti a spolupracují s ..., která hájí matky – vražedkyně) a stanovil také prostředky tohoto zpracování (zveřejnění osobních údajů klientek ... prostřednictvím webových stránek účastníka řízení) a zpracování sám prováděl, stal se tedy správcem předmětných osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. Správce ve vztahu k osobním údajům uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí se tedy účastník řízení stal v okamžiku, kdy je popsáným způsobem zveřejnil. To, zda a jakým způsobem a případně za jakým účelem tyto osobní údaje zpracovával již předtím, přitom není předmětem tohoto správního řízení, neboť by se případně jednalo o zpracování odlišné.

Podle § 4 písm. l) zákona č. 101/2000 Sb. je zveřejněným osobním údajem osobní údaj zpřístupněný zejména hromadnými sdělovacími prostředky, jiným veřejným sdělením nebo jako součást veřejného seznamu. V daném případě je nepochybné, že se jedná o zveřejněné osobní údaje, neboť byly zveřejněny v článku na webových stránkách dostupných takřka komukoli.

Zpracovávat osobní údaje lze dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona. Z výše uvedeného vyplývá, že účastník řízení žádnými souhlasy

dotčených osob nedisponuje. Současně nelze na dané zpracování osobních údajů aplikovat jakoukoli výjimku uvedenou v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., neboť jde pouze o subjektivní názor účastníka řízení, který není podložen žádnými relevantními důkazy o pravdivosti jeho tvrzení, resp. účastník řízení není subjektem oprávněným hodnotit a na základě tohoto hodnocení zveřejňovat osobní údaje subjektů údajů, které považuje on sám za „společensky škodlivé“. Jinak řečeno, dle názoru správního orgánu, nelze považovat takovéto uveřejňování osobních údajů za veřejný zájem, ale jde o skandalizaci osob, ke které účastníkovi řízení nesvědčí žádný právní titul vycházející ze zákona č. 101/2000 Sb. V návaznosti na tvrzení účastníka řízení by bylo možné uvažovat o aplikaci výjimky dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., avšak v daném případě je zřejmé, že uveřejněné osobní údaje zcela nepřiměřeně zasahují do soukromého a osobního života dotčených subjektů údajů a současně nelze považovat subjektivní označení několika osob za nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce. Jak sám účastník ve svém vyjádření uvedl, je v kompetenci jiných orgánů posoudit jednání ... či jejích klientek a účastník řízení není oprávněn „brát právo do vlastních rukou“.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. se při rozhodování o výši pokuty přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako přitěžující okolnosti k závažnosti protiprávního jednání účastníka řízení, ke které lze konstatovat, že zveřejnění osobních údajů jako součásti subjektivních skandalizujících informací prostřednictvím veřejně dostupných webových stránek je vysoce způsobilé zapříčinit závažné následky v soukromém a osobním životě dotčených osob. Správní orgán proto tuto skutečnost považuje za okolnost přitěžující i z hlediska následku protiprávního jednání. Za přitěžující okolnost je dále třeba považovat to, že osobní údaje byly zveřejněny prostřednictvím internetu a byly tak zpřístupněny v podstatě neomezenému počtu osob. Dále bylo jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto k době, po kterou je daný článek uveřejněn, tj. cca 1,5 roku. Jako k přitěžující okolnosti bylo též přihlédnuto k návštěvnosti webových stránek účastníka řízení, když dle počítačového nástroje umístěného na jeho webových stránkách byl například počet návštěv za měsíc září 2014 cca 140.000.

Počet dotčených subjektů údajů nepovažuje správní orgán za polehčující ani přitěžující okolnost (13 osob, jichž se protiprávní jednání účastníka řízení týká, je příliš mnoho na to, aby bylo možno tento počet považovat za polehčující a málo, aby jej bylo možno vyhodnotit jako přitěžující okolnost).

Jako k polehčující okolnosti bylo přihlédnuto k rozsahu zveřejněných osobních údajů. Po zhodnocení všech shora uvedených skutečností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností, který rozhodnutí vydal, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 24. listopadu 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností